

Székely Jenő

(Békéscsaba, 1889. II. 9. - Budapest, 1965. V. 14.)

gyógyszerész, lapszerkesztő, szakszervezeti vezető

Egyetemi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen kezdte. Ezt 1914-ben megszakította, mert frontszolgálatra vonult be. Majd 1916-ban 75%-os hadirokkantként szerelt le.

Kapcsolatba került a munkásmozgalommal és részt vett a szakszervezet alapításában. A Gyógyszertári Munkások Lapját szerkesztette 1919-ben. Ezért eltiltották a pályától és börtönbe került. A kiszabadulása után Erdélyben élt, ahol regényeket és színdarabokat írt. A gyógyszerészi pályára Budapesten 1945-ben tért vissza. Előbb a fővárosi gyógyszertárak ellenőre volt. A Gyógyszerész szaklap alapító főszerkesztője volt 1946-1956 között. A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1947-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet. Oroszlánrészt vállalt az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Gyógyszerészi Szakcsoportja alapításában és munkálataiban. Az Acta Pharm. Hung. felelős szerkesztője volt 1953-tól. Nyugdíjba vonult 1957-ben, az akkor indult Gyógyszerészet szerkesztőségében a magyar nyelvű gyógyszerészi kifejezések meghonosításáért küzdött.

Irodalom:

1. Gyógyszerészet, 1965. 201.,
2. Acta Pharm. Hung. 1965. 5. sz.,
3. Péter H. Mária: Az erdélyi gy. m. vonatkozásai. Kolozsvár, 2002. 495-496.,